

Geachte Commissie,

Introductie.

- Ik ben Martin Ooms. Inmiddels 71. Woon en werk al 22 jaar (v.a. 1997) op het adres Boekelseweg 26. Heb dat perceel en boerderij met guesthouse, tennisbaan, paardenstallen, klein kapelletje etc. aangekocht om te wonen met onze kinderen (5 – inmiddels ook 8 klein kinderen) en zakelijke praktijk uit te oefenen (management en advies; praktijk oefen ik tot op heden nog uit – website: www.oomsmanagement.nl).
- Heb dat geheel eerst aangekocht na zeer grondige kennisneming van de feitelijke situatie op, aan en rondom het perceel (en nabuurpercelen), heb alle relevante publieke dossiers, databestanden, beleidsvoornemens, bestemmingplannen, gemeentearchief, kadaster etc. zowel wat betreft status, plannen, voornemens etc. opgevraagd en ingezien m.b.t. het aan te kopen perceel, maar ook daarin betrokken de nabuur percelen, de N 605 (toen nog gemeentelijke weg) etc. En voorts voorafgaande aan die aankoop in direct contact met ambtenaren van de gemeente alle verkregen informatie aan hen voorgelegd en getoetst op correctheid. Dat - aangevuld met mijn eigen plannen voor aanpassing en updating van panden en perceel bij een eventuele aankoop van het geheel (op nummer 26) – heb ik neergelegd in een aangetekend schrijven aan de gemeente met de vraag mij te bevestigen dat e.e.a. allemaal feitelijk, juridisch en qua ruimtelijke ordening aspecten correct was. Die brief zit – uiteraard – in het dossier.
- Ik heb in die brief letterlijk verwoord dat als een van de in die brief opgesomde informatiepunten onjuistheden zou bevatten en/of de gemeente om wat voor reden dan ook niet positief zou staan tegenover mijn plannen:.... "mij de bodem onder mijn voorgenomen aankoop ontvalt". Ik dus niet tot aankoop (en noodzakelijke aanvullende investeringen) zou overgaan. Die aankoop is/was bedoeld om hier "oud te worden".
- Ik heb tot medio 2016 met zeer veel plezier en zonder ooit in al die jaren ook maar enig ongenoegen met burens of wie of wat dan ook, gewoond en mijn beroepspraktijk uitgeoefend. Ben inmiddels t.a.v. de woningen rondom mijn perceel de langst wonende.
- De illegale initiatieven (van de familie Otten) die ik medio 2016 voor het eerst waarnam op het naastgelegen nummer 30 (er bestond geen nummer 28) hebben compleet en ruw een eind gemaakt aan mijn woongenot, mijn privacy, de zakelijke uitoefening van mijn beroep hier, mijn (substantiële) investeringen.
- Waarop ik me tot het College heb gericht met het verzoek handhavend op te treden, met inzicht en wijsheid e.e.a in goede banen te leiden (regie rol te nemen), daarmee ook juridisering te voorkomen en er aldus mede voor te waken dat goede buur relaties niet (verder) verstoord worden (1 van de criteria van een goede ruimtelijke ordening).
- En dat verzoek heb ik onderstreept met te wijzen op het feit dat de gemeente in deze "niet vrijuit" gaat daar de publieke informatie en databestanden waar de gemeente

verantwoordelijkheid voor draagt en burgers bij het nemen van belangrijke beslissingen op moeten kunnen vertrouwen, kennelijk en aantoonbaar dan niet op orde waren/zijn. Wat de gemeente zonder meer aan te rekenen is.

- Ik heb mij immer op het standpunt gesteld dat ik tegen het mooi opknappen van het perceel en panden naast mij (waarvan meerdere illegaal – zouden toen ik mijn pand kocht al gesloopt moeten worden/zijn aldus gemeente toen – 1969-1997) geen enkel bezwaar heb (is immers een kwaliteitsimpuls), en voorts evenmin bezwaar heb tegen een 2^e bewoning op dat perceel – is er evenals mijn perceel groot genoeg voor – maar wel dan aan de Magadlenaweg; dus aan de “Boekelsekant” van het buurperceel.
- En dan wel uiteraard met in achtneming van de correcte procedures, voorafgaand en goed overleg met de burens – de zg omgevingsdialoog – en zonder de burens te belasten, te hinderen of anderszins met negatieve consequenties en kosten op te zadelen. Het laatste is in mijn ogen gelijk te stellen met een strafbaar feit als diefstal. Enerzijds het “stelen” van woongenot en privacy en anderzijds het “stelen” van (zelf) opgebouwd vermogen.
- Volgens die wettelijke en in de omgang gangbare voorschriften en goede gebruiken heb ik zelf ook gehandeld toen ik hier kwam wonen, mijn perceel en panden kocht, mijn plannen ontwikkelde etc. En zo heb ik recent in Meierijstad ook de ombouw van mijn kantoren daar tot appartementen gedaan. Maar van het volgen van die wettelijke voorschriften en goede gebruiken is in het onderhavige dossier bij de initiatiefnemers geen sprake. Integendeel. En het college – als bevoegd gezag – laat dat toe. Handhaaft niet.
- Maar ik heb me immer verzet tegen tweede bewoning en woonbelasting in het buitengebied op een lang gerekte smal grondstuk van slechts enkele meters breed en direct tegen mijn perceel en slaapvertrekken aan zoals nu illegaal is gebeurd. Wat een RO “gedrocht” is (zoals een makelaar dat verwoordde). Mijn opvattingen in deze kennen en kenden zowel mijn burens als de gemeente.
- Dit wat het college nu door niet handhaven illegaal heeft laten gebeuren is “Kafkaans”; is mensen qua leefomgeving en levensstijl “veroordelen” tot elkaar. Is structureel en on-omkeerbaar. Dagelijks 24/u per dag. Staat haaks op de principes en beleving van buiten wonen, goed ruimtelijk ordenen en de beginselen van de omgevingsvergunning die bepaald verder reiken en veel meer aspecten omvatten die in de afwegingen moeten worden meegenomen dan louter “het gebouw of bouwwerk” (de vroegere “technische” bouwvergunning).
- Om nu college teksten te lezen in de nu voorliggende stukken als: “iets verzuimd en trekken we nu recht” of de goe-“gemeente kan nu blijven genieten van” ...wat allemaal illegaal, ten koste van de rechten, het woongenot, de privacy, de sociale burens-relatie en de portemonnee gaat van een directe buur die zelf op verzoek van het toenmalige bestuur kosten noch moeite gespaard heeft om zijn aankoop geheel legaal en in goed overleg met alle betrokkenen te verbouwen, te omheinen, te beplanten, privacy te borgen etc etc. is zonder meer stuitend.
- Dit soort teksten en het maximaal inzetten van alle mogelijke juridische kennis (juridiseren in plaats van oplossingen zoeken) komt in het licht van het verloop van het gehele dossier NU als een soort “aap uit de mouw” opmerking over die de van meet af bestaande “echte” bedoeling en standpunt van bestuur en betrokken ambtenaren onthult en vertolkt. Vooringenomen en met een duidelijk “eigen” belang

wat in de gehele procedure aanwezig is geweest – en nog. Idem de partijdigheid die doorklinkt in de teksten over “kosten van een grote boerderij” die bij de een worden aangehaald als “argument vóór” – alsof die voor de ander i.c. ondertekende met grote boerderij etc. – niet bestaan. Verregaand inconsistent. Vooroordeel bevestigend. Wat nog versterkt wordt door de “wegwimpelende” verwijzing als het om “waarde” gaat naar een regeling art. 6.1. RO-wet. Onthullende teksten die ook het “mediation” traject (los van het woord zelf en de spelregels en professionaliteit die daarbij verondersteld wordt; daar gaat het me niet om) wel het ontbreken van naar beide partijen oplossende voorstellen/suggesties vanuit de “mediator” verklaren. Die kan bij een eigen belang die rol dan uiteraard niet invullen. Net zomin als in een professionele mediation een van de partijen “zomaar” van tafel kan/mag gaan op basis van de spelregels. Wat hier wel gebeurd is.

- Initiatiefnemers die niet verder wilden praten; “gewoon eenzijdig stoppen” net zoals die “gewoon eenzijdig aldoor zijn doorgegaan met verbouwen”...Wat je gemakkelijk kunt doen als het bevoegd gezag immers toch niets sanctioneert noch handhavend optreedt. In een nabuur gemeente (Meerijstad) wordt een aanvraag (mijn eigen ervaring in recent bouwproject) niet eens in behandeling genomen als er geen schriftelijk en ondertekend bewijs van een goed gevoerde omgevingsdialoog is. Laat staan een procedureel illegaal project in behandeling voortgezet. Hier wordt er rustig illegaal op los gebouwd, geen dialoog met meest direct betrokkene – directe buur en als er al een gesprek (“mediation”) wordt gevoerd stap je daar “gewoon” van weg....terwijl het bevoegd gezag vervolgens “gewoon” doorgaat met behandeling van het dossier van “de wegstapper” ?? En een mogelijk acceptabele oplossing van het geschil dichtbij leek te zijn. Een simpele bestuurlijke regie aanwijzing: eerst na afdoende bewijs dat u als illegaal verbouwende initiatiefnemer redelijk tegemoet komt aan de bezwaren van uw buur, zullen wij uw aanvraag verder behandelen, is afdoende om zo’n “wegstapper” wederom aan tafel te brengen. Maar gebeurt ook weer niet. Alle tijd, moeite en kosten die er door ongetekende met open mind ingestopt is, wordt door illegale bouwer “gewoon” naast zich neergelegd. En dat mag en kan. Onvoorstelbaar.
- Schriftelijke stukken inzake het vorenstaande bevinden zich allemaal – uiteraard – in het dossier. Kunt u opvragen en inzien.

Het dossier.

Dank voor de geboden gelegenheid tot inspraak.

Vijf minuten maximaal.

Ik heb voor uw comfort de tekst van mijn “inspreken” ook op papier gezet. Dat zal ik aan zo meteen aan de commissievoorzitter overhandigen.

Voorts heb ik mijn advocaat gevraagd in een beknopte notitie de volgorde van zaken op een rijtje te zetten opdat u snel ook inzicht krijgt in het verloop van dit dossier/dit proces. Beide stukken maken integraal onderdeel uit van mijn “inspreken”. En zal ik uw voorzitter overhandigen.

Mijn conclusie en mening n.a.v. de 5 door het College genomen besluitpunten vernoemd in zijn brief aan mij (een kopie voor uw Commissie bijgevoegd) als College Besluit en vervolgens 3 ervan vernoemd als Raadsbesluitpunten in de “Adviesnota “nota van zienswijzen” is:

Ik volg hierbij even de college besluitpunten (zie bijgevoegde brief)

@1^e: nee

@2^e: nee

@3^e: nee

@4^e: weigeren – en eerst opnieuw een aanvraag (bij Raad en/of Commissie) agenderen als:
A. eenduidig en acceptabel verantwoording is gegeven t.a.v. handelwijze, verloop etc. van dit dossier en

B. duidelijk en acceptabel maatregelen zijn voorzien/genomen om aan bezwaren ondergetekende tegemoet te komen

@5^e: ja – handhaving had allang aan de orde moeten zijn. Niet alleen tegen illegale dakkapel en illegale bijgebouwen.

Het betreft hier een zeer lijvig dossier. De geboden insprek mogelijkheid nu is niet bedoeld om dat dossier hier integraal te herhalen. Behandeling in uw Commissie dient ter voorbereiding van 3 van de vorengenoemd 5 beslispunten die het College blijkens de ingekomen stukken thans aan de Raad wenst voor te leggen.

Het dossier levert vele situaties op die zowel procedureel (management en bestuur) als beleidsmatig (goede ruimtelijke ordening) grote vraagtekens oproepen; aansturen op een van tevoren bepaalde uitkomst, een onevenwichtige belangenafweging illustreren en zelfs het bewust bestuurlijk – en ambtelijk kennelijk zo geadviseerd – begaan van een onrechtmatig daad waarmee wettelijk ook meteen bestuurlijke integriteit in dit dossier aan de orde is.

Van “geen bedenkingen” en/of de raad voor te leggen een “verklaring van geen bedenkingen” af te geven kan, is en mag in dit dossier en gezien het vorenstaande dan ook geen sprake zijn. Die bedenkingen zijn er. Zwaarwegend en zowel procesmatig, procedureel (management en bestuur), inhoudelijk beleidsmatig (goed ruimtelijk ordenen) als uit een oogpunt van “integriteit van bestuur”. Aldoor NIET handhavend optreden terwijl dat wettelijk – dwingend – wel is voorgeschreven heeft dit dossier – helaas - “gebracht tot waar het nu is”.

De Commissie van Bezwaar waar dit dossier in beroep ook heeft gediend is daar glashelder over. En niet alleen op dat punt: onrechtmatig handelen zijdens het College maar ook de college argumentatie en uitleg inzake de medio 2016 door een medewerkster van uw ambtelijk apparaat plots “zomaar gevonden” vergunning uit 1952 doet de Commissie dan ook terecht af als niet aan de orde en veroordeelt het College in de proceskosten. De Commissie laat over beide kernpunten geen misverstanden bestaan. Noch over het feit dat het College had moeten handhaven; noch over de (gelegenheids) interpretatie van die plots in het dossier “opgedoken” vergunning uit 1952 zijdens initiatiefnemers en college in relatie tot de feitelijkheden, de illegale verbouwingen en de wijze waarop het college met de ingebrachte bezwaren en verzoeken om te handhaven is omgegaan.

Maar dat “niet-handhavend” bestuurlijk gedrag zit ook in het toezicht op naleving van een eigen verordening van het College i.c. het aangetekend schrijven van het College aan de burens (nr 30) eind 2016. De formele aanzegging om het verbouwen en bewonen (2^e

bewoning) “te staken en gestaakt houden” “handhaaft” u niet. Alle illegale activiteiten zijn dagelijks door gegaan.

Zowel A. de uitspraak van de Commissie Bezwaar als B. de wijze van omgaan daarmee van het college alsook C. de verordenende brief aan de naburen om alle illegale activiteiten “te staken en gestaakt” te houden bevinden zich – uiteraard – in het dossier. Kunt u opvragen en inzien.

Het procesverloop in dit dossier benadeelt mij in hoge mate. Al sinds 2016 en tot nu toe. In mijn leefomgeving, privacy, woongenot, uitoefening van mijn beroep en financieel. Privé: wakker worden of slapen gaan wordt bepaald door dagritme en (soms bepaald hard getaalde) geluiden van burens of (hard gebekte) hond. Uit ellende enige tijd geteld: in 160 dagen welgeteld 100 keer “gewekt” door burens. Mijn werk is internationaal – verschillende tijdzones. Mede reden ook – zakelijk – om vooral buiten te gaan wonen. Rust. Dit pand te kopen indertijd. Meerdere colleges van B&W en/of managementteams en directies van bedrijven heb ik hier conform de bedoeling van mijn aankoop mogen ontvangen. Na 3 keer meetings hier te hebben moeten stoppen wegens (te) storende luidruchtigheden bij de (nieuwe) burens, hebben wij geen ontvangst meer kunnen doen. Een keer heb ik formeel een overlast klacht ingediend.

Nog afgezien van deze vorige alinea komt het mij voor dat gezien de daarvoor genoemde kenmerken inclusief het feit van geconstateerd juridisch onrechtmatig bestuurlijk handelen, het (eufemistisch verwoord) niet aangewezen is om dit dossier thans met een beknopte nota van zienswijzen aan uw commissie en Raad ter besluitvorming voor te leggen. Dat doet zacht gezegd m.i. ook geen recht aan de formele positie van de Raad (controle) t.a.v. het College (afleggen verantwoording). Eerst zal er alvorens de Raad in deze enige besluitvorming voor te leggen een objectieve verdieping en verantwoording inzake het proces en procedure verloop (management en bestuur) en nadere inhoudelijke beleidsmatige verantwoording (RO) moeten komen.

Het lijkt me dat ieder openbaar bestuur in ons bestuurlijk democratisch bestel (en geldt niet alleen Amsterdam zoals recent) zich in de verhoudingen tussen bestuur (college) en volksvertegenwoordiging (raad) over een geconstateerd wettelijke onrechtmatig handelen zijdens het college (aan de raad) expliciet dient te verantwoorden. Gemert-Bakel vormt daarop geen uitzondering. Nogmaals: de handelwijze van het college schaadt mij in mijn belangen.

Voor de hand liggende vraagpunten:

Waarom heeft het college – ambtelijk daartoe geadviseerd ? – aldoor en van meet af aan medio-eind 2016 niet per meteen gehandhaaft. Welke afspraken, welke toezeggingen of welke belangen van en tussen wie maken dat het college hier – bewust (college kent immers naar eigen zeggen “de wet op dit punt) – in dit dossier “bereid” is zelf een onrechtmatige daad te begaan en zichzelf kwetsbaar maakt ? Wat is voorafgaand aan die illegale verbouwingen al gebeurd of toegezegd en zijdens wie ? Dat er voorafgaand aan de waarnemingen van die illegale bouwactiviteiten al indringende contacten waren tussen de familie Slegers (nr 30) en de gemeente is mij uit de tijd dat de burens verstandhouding nog prima was bekend. En waarom doet de gemeente – buiten niet handhaven – er vanaf dat

moment (verzoek om te handhaven eind 2016) er ambtelijk en bestuurlijk nadien “alles” aan om e.e.a. te laten voortgaan en “te legaliseren” (ten koste van en met mitigering van mijn belangen). Zie ook het memo dat ik mijn advocaat heb laten opstellen en integraal onderdeel is van mijn “inspreken”. Mijn verzoeken in 2016-2017 aan de behandelend ambtenaar om – verwijzend naar de Wet Openbaarheid van Bestuur - WOB) inzage te krijgen in de voorafgaande communicatie (van vóór medio 2016 dus) tussen de gemeente en mijn burens zijn nimmer beantwoord noch ingewilligd. De wel beschikbare schriftelijke stukken zitten – uiteraard – in het dossier. Kunt u opvragen en inzien. Ook de stukken die ik niet heb gekregen.

Afsluitend:

Mijn opvatting t.a.v. de 5 voorgelegd beslispunten heb ik hiervoor al gegeven. Ik kan deze inspreknotitie desgewenst aanvullend nog voorzien van een – objectieve, feitelijke weerlegging op alle door het college in die “nota van zienswijzen” gegeven teksten en argumentaties onder de kopjes: “Beantwoording” en “Conclusie”. De mij toegemeten tijdruimte om in te spreken schiet daartoe te kort. Alles ademt de sfeer dat het college vooral naar een eigen (vooringenomen) standpunt redeneert. Een eigen belang heeft. Ook nergens een sturende – naar beide partijen oplossingen voorstellende – afweging- en regiefunctie oppakt. Tal van tekstuele onderdelen in dat college stuk zijn voorts inconsistent, bevatten waar meerdere uitleg mogelijk is eenzijdige uitleg, gaan nergens in op door het college of ambtelijk gemaakte fouten of omissies en de consequenties daarvan, mitigeren met eigen subjectieve “opvattingen” aldoor de ingebrachte bezwaren, willen de lezer (de commissie/de raad) kennelijk laten geloven dat een muurtje van 2 meter de woonlast en met name geluid mitigeert, vermelden niet dat “de mediation” eenzijdig door de familie Otten is afgebroken, stappen als het wetgeving betreft over eigen “onrechtmatige daad heen” etc.

Dank voor uw aandacht.

Martin Ooms.